

Kad knjiga progovara svojim glasom

mh matica.hr/vijenac/717 - 718/kad-knjiga-progovara-svojim-glasom-32085

Vijenac 717 - 718

Književnost

Miljenko Stojić, *Orao leti visoko*

PIŠE Ljerka Car Matutinović

Miljenko Stojić, hrvatski književnik, publicist i franjevac, objavio je novu zbirku priča za djecu i mladež. Evo kako započinje nova knjiga pod naslovom *Orao leti visoko*: „Zamirisala jesen, djeca pošla u školu, nestalo vrućina. Sunca još ima dovoljno i dobro je. Dade se živjeti.“ (*Novi*).

Početak koji pozitivno vibrira u ravnoteži imaginativnih obećanja kojima se zaljubljeni nadamo kad je riječ o novoj knjizi. Ove su priče objavljene u listu *Cvrčak* (2016–2020), a prisjetit ćemo se još dviju autorovih knjiga: *Računalko*, 2007. i *Cvrk-cvrk*, 2017. U *Računalku* vodi zbivanja dječak Kristijan, a u knjizi bajkovita naslova glavnu riječ i esenciju doživljavanja pruža nam pripovjedač, franjevac Miljenko Stojić.



Miljenko
Stojić

ORAO LETI VISOKO

Izd. OMH u Čitluku, OMH u Vinkovcima, 2021.

Mnogostrukost slika i životni impulsi u promišljanjima koja nose srž oduhovljenoga kršćanskog svjetonazora osmišljeni su u dvadesetak priča knjige *Orao leti visoko*. Odlikuju se jednostavnošću kazivanja, nenametljivom mudrošću i diskretnim ironijskim prizvukom: „Sve me ovo podsjeća na onaj trenutak kada u ožujku i listopadu kazaljke sata gonimo naprijed i nazad. A mogle su mirne duše stajati tamo gdje su i bile. (...) Bilo kako bilo, ja sam za to da se kazaljke ne diraju. Taman se privikneš na jedan životni ritam, a ono dolazi drugi te opet ispočetka.“ (*Kazaljke*).

U naslovnoj priči zanimljiv je i blagotvoran edukacijski pristup. Naravno, kultura i vjernost bliskim sanjarijama manifestiraju se psihičkim aktivnostima. Orao, kojem je dječakov otac zaliječio ranu na krilu, ne ponaša se neprijateljski. I dok su ga oni „... gledali smiješeći se. I on je gledao njih polako se smirujući. Valjda nije samo zbog sputanosti, nego i jer je shvatio da mu žele dobro.“ I naslovi priča humaniziraju ljude i stvari, događaje. Ravnodušnosti tu nema mjesta, jer se svakodnevica spaja s očekivanom komunikacijom (*Logo, Mandarine, To malo čudo, Opljačkalo, Puno je to*). Traži se dobrodošla solidarnost u srazu realnog i imaginativnog: „Ma ne, mama, knjigu treba pomirisati, opipati, svaka je svijet za sebe“ – naglasit će pripovjedač, autor Miljenko Stojić, u priči *Puno je to*.

Knjiga zahtijeva poštovanje, ali i edukacijski informira. Dijalozi su živahni, uvjerljivi, istinski proživljeni. U priči *Tetka* riječ je o pandemiji, o virusu koji hara, o tjeskobi koju donosi i koju treba prebroditi, preživjeti: „A može li se to nekako spriječiti, izliječiti... (...) Karantena je jedan od načina. Čovjek ne hoda uokolo i ako je zaražen neće zaraziti druge i tako širiti tu bolest.“

Ako prihvatimo sintagmu da je knjiga intimnost bića u dodiru sa stvarnošću, onda smo na putu razumijevanja knjige *Orao leti visoko* franjevca i pjesnika Miljenka Stojića. Knjiga je progovorila svojim glasom, govoreći nama, usprkos nebrojenim mogućnostima izbora koji se nude.